

Aprilie

George Topârceanu

Baloane mari de spumă albă prin grădini
(Și zarzărul, și vișinul, și perii)
Stau gata să se-nalțe din tulpini
Spre cerul primăverii...

Caisul nostru s-a gătit la poartă
Cu panglici albe, ca-n tablouri vechi,
Și cu zulufi de floare la urechi,
Cum astăzi nicăieri nu se mai poartă.

Pe strada mare,
Ies flori înalte la plimbare
În rochii de sezon, ușoare,
Cu toate că-i o vreme așa de schimbătoare.

Ah, fetele - și mai ales cucoanele -
Când vine primăvara
Sunt dulci și colorate ca bomboanele!

Pe cea care-a trecut o cheamă Clara,
Fiindcă are
Ochi albaștri tare,
Și gura ei cu rouge ca de coral
Surâde vertical...

Un mic vârtej, copil al Neființei,
De-a curmezișul străzii rătăcit,
Nebun în jurul lui s-a răsucit
Să-și prindă coada galbenă cu dinții.
Departe, în azurul dintre nori,
S-arată bifurcat pe cer
Un șir subțire de cocori,
O escadrilă de pe vremea lui Homer...